

Надія Суховець

*ФАНТАСТИЧНИЙ
ГУМОР*

*м. Київ
МП "Леся"*

ББК 84(4УКР-РУС)6
С91

Надія Суховець

С91 **Фантастичний гумор**, Київ: МП "Леся", 2011.
– 48 с. іл.

ISBN 978-966-8126-83-3

До збірки "Фантастичний гумор" увійшли фантастичні, сатиричні і ліричні гуморески українською та російською мовами для дорослих.

ББК 84(4УКР-РУС)6

ISBN 978-966-8126-83-3

Місто Київ
2011

© Надія Суховець
© Художнє оформлення
Надії Суховець

Я ДИТИНА СТЕПОВОГО СЕЛА

Ядитина степового села
мене там мати повила,
Пісень мені не співала,
тільки сльози проливала.
То ж вона в душі себе винила,
що в ту пору породила
мене останню дитину
у найскрутнішу годину.

Але всіх поставила на ноги,
хоч жили ми край дороги –
всі нашу хату знали навмання,
та в ній найменше "гидке каченя"...

Це ж мене тоді гидкою,
та не рідною, – чужою
старші браття називали,
та з насмішкою стусали...

Бо вони чорні, як смола
мати теж чорнявою була.
Я з білявими кісками, собі, –
оченята, як айстри голубі...

* * *

ОЙ, ПІДУ Я ПОБЛУКАЮ

Пісня

Ой, піду я поблукаю,
свого щастя пошукаю...
Десь воно там забарилось, –
сьогоніченькою снилось...

Походжу в просторім полі,
душу відведу на волі, –
де жайворонки співають,
мене уклінно привітають...

Та поміж квітів польових
заспіваю і я своїх...
Прийму низесенький уклін
від квіточок та ще й травин...

У нас з ними одна доля,—
як поверне панська воля:
зоставить їх милувати,
чи нещадно приорати!..

Але ж ми сьогодні раді
на поміщійській леваді.
Ще ми веселі всі живем,
та ще й танок разом утнем

ДІД З БАБОЮ

Дід з бабою картоплю копав.
потім баба вибирала цибулю,—
дід покійничком став
згорнувши бабі дулю...

Стала баба голосить,—
та всіх на поміч просить:
—"Ким би діда замінить,
бо не зможу одна жить?"

Тут, сусід і з`явився —
мов з неба він спустився...
Вдвох покійного хоронили,
зітхнувши, горе "замочили"...

Баба з горя зажурилась —
до сусіда притулилась...
Та змарнівши так заснула —
з яким дідом спить. забула..

НЕ ХОДИ КОЗАЧЕ

Не ходи козаче
пізньою порою —
за тобою плаче
жінка з дитиною...

Коханку ти знайдеш,–
фальшиву заміну.
Щасливим не будеш,
бо втратиш дитину...

І не кохай співробітницю,
бо втратиш діятм обітницю!

Краще ти вчитай
свій недолік теж...
своїй сім`ї все прощай –
люби всіх без меж...

КАРТИНА СТОЛИЧНИХ ^{ГТЬ} ВУЛИЦЬ

Єврошикарні магазини,
багаті нарядні вітрини,–
слизькі цегляні тротуари,
приватні наземні базари.

Реконструйовані вулиці
і в зацаризмівських іменах,
євробомжі всюди туляться –
снують у подертих шкарбанах.

Кругом мерседеси й тойоти
тротуари заповнили...

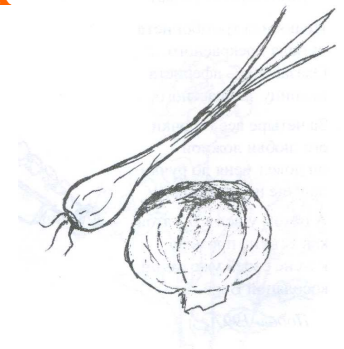
Що це в кого є ми не проти,
та видно за що їх купили...

А круті власники "авто" –
веселяться в "Шопіто"– Бідняки під ним
"шниряють"– недоїдки підбирають.
Та нехай трішки подождуть всі маленькі
бомженята,– і вони скоро, – як небудь,
стануть мов ті паненята!

ЩЕДРІВКА

Нас у мамі не багато:
три братіки й сестричка,
безробітна мама й тато –
сімейка невеличка...

Нам підкинуть копійчину –
шлем прошение кабміну:

– на крохмальну картоплину,
на солодку морквину,
– з футбольний м`яч капустину
і на столовий бурячок,
з батечка мого кулачок,
– хоч борщу б ми попоїли,
ще й сусідів пригостили.

Ми не просим на торти,
хай їдять їх ті роти,
в котрих бочкою животи.
Нам би хліба з жита,
щоб була сім`я вся сита.

Х В А С Т У Н

Один хвастун з Банкової
залицявся до одної.
Хвастався, – на три години!
Впорався, – за три хвилини...

А коли зі мною
вечорами в ліжку, –
обійнявши рукою
гладить нашу кішку.

Ой, коли ж миленький
і мене погладиш?
Ти ще ж не старенький,
що мені порадиш?

ОДНОМУ З ОМЕЛЬЧЕНКІВ

Ой, один із трьох – Омельченко,
підійдіть до мене чемненько...
Я за Вами так нудьгую...
Не бійтесь, – не причарую...
Не причарую...
Не причарую...

* * *

МУЗИКАНТ "УНІВЕРСАЛО"

12.07.2001

Музикант "Універсало"
грає за хліб і за сало...
Та можна й грошики подати
якщо вам зайві вдалось мати.

Вона грає в переході
при бентежному народі, –
на всіх інструментах –
приспів в компліментах.

Все про народне життя,
про незалежне майбуття.
І хоч похила, не стара,
Та біля сивого Дніпра.

Дніпра холодна вода
та вирує наче море,
всадила її тут біда
і пенсійно-вмисне горе.

Із одним зубом на весь рот –
так веселить бідний народ.
Та в кого розсуд іще є,
той із пісень розуміє:

Що у нас вихід іще є
Нам Обранець обіцяє:
фіндопомоги ми попросим
у Барака-Обами, –
в День незалежності запросим
гостювати між нами...

Та ще вступим в кредитори
Світового банку, –
В нас багатства будуть гори,
устроїм гулянку...

І знову будем ми хороші
за позичені нам гроші.
Борг же іншим віддавать, –
будуть знати, як позичать.

В Н У Ч К У

14.05.2000

Деруть горло на майдані
наймані артисти,–
наче дирчить вода в крані,
гримлять публіцисти.

На весь Київ веселять,
аж гойда трибуна,
а під нею бомжі сплять –
сниться ніби шхуна.

А подалі труться збоку
радянські віджитки,–
ще продибають з півроку,
продаючи квітки...

Кафетерійну площадку
розмістили справа,–
де багатому нащадку
за долари слава.

А каліки на узрозі
протягують руки:
"Будьте ласка в допомозі –
згляньтеся на муки..."

Та бідняцька дітвора
всім зазирає в вічі,–
їм теж їсточки пора,
у них голодний відчай.

Напоїла музика,
наситила розвага.
Голоднії личенька –
на них смутна спрага.

Ось такий травневий рай
поки що в нас нині...
Ти цього не пам`ятай –
буде краще в Україні!

СПІВАЮТЬ БЕЗПРИТУЛЬНІ ДІТИ

/17.07.2008. Метро дарниця –
музикально-пісенна касета/

Неможливо так у світі жити
щоб безпритульничали діти.
Їх батьки сексом займаються, –
рідних дітей не стидаються.

В бізнесі з головою загрузли
Від Десни до самої Тузли.
Від діточок відреклися –
по заробітках розбрелися.
Менти в розподільник штурмують, –
бізнесмени нами торгують...
За народження кошти надають.
У притонах опісля насилують.

ХОЧ У НАС НЕ ІТАЛІЯ

=====
Хоч у нас не Італія,
та в наших гола талія –
вона з голим пупіком,
живе пісним супіком.

Сережка у носі
і ніженьки босі,
ще стиркають і в язик –
мичить мов голодний бик...

Що тепер ще показати,
щоб Америку наздогнати?

Те, що під шнурком не видно, –
євромодникам не стидно?

Та й вона в світовій кризі,
як патріарх у драній ризі.

Пролетарі пропонують
СБУ у президенти.
За його проголосують –
він розв`яже інциденти?

ПАСЕТЬСЯ КОНИК ВОРОНЕНЬКИЙ

/ Пісня про чисте українське кохання/
=====

Пасеться коник вороненький
у лузі біля річки.
А пастушок мій молоденький
захотів водички.

І помітив він криницю
біля двору край села,
а коло неї дівицю,
яка з відерцем була.

Дівчинонько білолиця
підожди допоможу –
витагну води з криниці
і щось цікаве розкажу...

Дівчинонька посміхнулася,
як весняне Сонечко...
Від слів його спіткнулася
і впало відеречко...

Пастушок підбіг швиденько
і відеречко підняв...
Вклонився їй низенько
і руку лагідно подав.

* * *

П О Р И В

Ви ж казали у вівторок,–
я чекала цих днів сорок...
Ви ж мене підманули
ви ж мене підвели,
круг того... обвели,
І закохану у Вас
зовсім з розуму звели...

Тоді сказали: у четвер!
Та через рік,– нема й тепер...

Ви ж мене підманули,
в серце й душу залягли.
Ви ж мене сексуальну
у кохання запрягли

ОЙ, ЛЕТЮЧИЙ ВОРОНЕ

Ой, летючий Вороне,
візьми мене з собою...
Може лихо промине,
якщо полечу з тобою?
Бо зараз тяжко на землі –
всі навчилися брехати...

Може у піднебесній млі
зможем брехню подолати?
Кругом банда й спекулянти.
Чесні – СБУ й міліціанти???

А я бідная вдовиця,–
ні щастя ні долі...
мов недопитая криниця
при дорозі в полі.

Г О Л У Б К А

Ой, миролюбний Голубе,
візьми в гніздечко до себе...
Якщо не маєш його ти,–
то до мого прилети...

З тобою в парі поворкуєм,–
сімейний затишок відчуєм...
Друг друга будем виглядати,–
То ж не будем сумувати!

ЧОЛОВІЧА ГУМОРЕСКА

Ой, жаль мені свою дружину,–
під ранок мене зустрічає...
Знає, що її не покину,–

з ким підночував, не питає,
бо лисячий розум має.
А може в той час –
і вона десь буває?

ЩЕ ВРАНЦІ

Іще вранці в полі
квітів я нарвала, –
своїй стрічній долі
щиро дарувала...
Невже ж моя доля
милого кохати.
Невже ж його воля
тільки чарувати?

ЖИВУ Я...

Живу я на схилах печерських гір...
Скільки ще проживу, – я не знаю.
А поки що маю садовий двір,
де з пташками по черзі співаю.

ВІДГУК ГАЙОВОМУ Г.Т.

На лірику у класичному вимірі
"Отака ось лірика від Грицька ситирика"
Нотатки на берегах поетичної збірки
Гриця Гайового "Осінь моєї весни"

в газеті "Літературна Україна"
від 22 жовтня 2009 року –
"Впали пухкенькі сніжинки//
Та й наробили біди:
//Підеш до іншої жінки –
//Будуть помітні сліди..."

...У ГАЙОВОГО ГРИЦЯ –
дружина чарівниця,
мов здобна паляниця,
він все життя смакує,
а з іншими жартує,
але ж до них не біжить,
хоч сліди й захурделить.

Лиш одного разу
він мені натякнув,
я дійшла до сказу –
він через тин майнув...

А я в грудневий мороз
так лірично страждала...
Чом не підказав прогноз –
де б я Гриця спіймала?

ГУМОРИСТУ–ГАЙОВОМУ

десять років завітаю
до Гайового Гриця...
У стільці дірку відчуваю –
протерла сідниця.

А він все крутить носом –
скоса поглядає,
наче перед своїм босом
з яким спать лягає.

Ой, подивись Грицю на мою спідницю, –
вона ще гарненька, хоч і не новенька.
А вище кофтинка – і я мов картинка.

ОПЕРНИЙ ДУЕТ

(Жартівний дует потерпілого кореспондента
з головним консультантом приймальні громадян
Адміністрації Президента України)

Вона: – Скільки ж будуть всі брехати?
Більш не буду я мовчати!

Він: – Пишіть у Держкомзем!
Він вирішальник земпроблем...

Вона: – Мій не витримує МОДЕМ!
Бездіяльна відповідь у нього,
як у кожного підкерівного!
В корупції всі купаються,
над законами насміхаються,
над потерпілими знущаються!
Чи з "верхом" домовляються?
А може все так і потрібно, –
з простолюдом поводитись негідно?

ЦИМБАЛЮКУ М.М.

Що ж Ви бродите по Україні –
то у Полтаві, то на Львівщині?
Коли ж Ви перейдете до рідної Столиці,
гостинно завітаєте до поетеси-вдовиці?

Коли ж запануєте у стільнім граді,
мене розшануєте на майданнім параді
і розцілуєте при всій громаді?
Вже губи мої не будуть в помаді...

Я цього часу з нетерпінням чекаю, –
обов`язково це збудеться, я відчуваю,
щирю надію в цьому покладаю!..

* * *

В ЦІЙ СПРАВІ...

Ви ж казали, що в цій справі...
не підхожу я за віком!
Я ж не як інші – лукаві!
Ух, завзята, з чоловіком!

Він в обіймах аж дзижчить,
як муха в павутині...
Я скрегочу йому – цить!
Ти ж у мене вже на спині...

Та й сусід через стіну
може в цьому запідозрити,
хоч двері й не відімкну –
заздро зможе витрощити...

А з тобою, то і в стелі
попробиваємо дірки.
Будуть знать в усій оселі,
що ми в цій справі не стримкі!

ЧАСТІВКИ

Якщо тебе смокче халепа,
не чекай помочі нардепа.
А своїм мозком розсуди, –
як себе витягти з біди.
Бо він тебе не зрозуміє, –
де який то ще й радіє.

Піднебесні хмари і хмариночки
куди ж ви пливет...
Не стоїте й хвилиночки
дощем на землю впадете.

Ой, реактивний аероплане, –
візьми людське горе нечуване.
Та в піднебессі все розвій,
щоб його знищив буревій...

Я маю голос, трохи вроди
і складаю друзям ОДИ...

Може розрегочуться,
і щось їм захочеться?

Одного я покохала –
він фактично публіцист.
На його надію мала –
зостався брехливий свист.

Покохала я публіцилітератора,
оказалося – рефрижератора...
Як тепер мені ізфантазувать,
щоб навпаки його –
відмонтажувать?

Риночна економіка
у здоровка і гноміка,–
один ситий аж тріщить,
другий голодний аж пищить.
Ми не голодні і не ситі –
нюхаєм волошки в житі.

Ну, пожартуйте зі мною,–
на вид миленький...
Ну розлучіть з бідною,–
чорнобрівенький!

Деренчить індик на подвір`ї ІВС:
– я великий чоловік!
Доросту і до небес.
До всього маю інтерес,–
хоч в посаді ні белмес.

Така є в Києві гора –
фунікулер маневрує...
Любить кататись дівтора,–
їх тут все чарує!

Ой піду я на базар
і розкажу відверто всім,
що талановитий дар
я не згубила ще зовсім.

Ой, мій любий Іване,
і моє життя,
на дрібне шмаття –
долею розірване...

На книжковій виставці:
продаю свої книжки –
корисні поеми,
вимушені усмішки
сучасної теми.

Пролетарі пропонують
СБУ у президенти.
Кажуть, за них проголосують –
може розв`яжуть інциденти?
2009 р.

ПИСЬМЕННИК-ВИДАВЕЦЬ .:

Я письменник-молодець,
що приватний видавець,
ще й на виставці стою
і книжками торгую...

Та цілий день ізмарнував –
лише на хліб уторгував...

Жінка вижене із дому,
не потрібен вже нікому
видавничий спеціаліст
(радянський трудокомуніст) –
в кішенях моїх вітру свист!

Але я жінці набрешу
ніби-то вже з корчми чешу –
від красунь завжди втікаю,
в серці, люба, тебе маю.

Тоді вже буду я спасен,
мов незалежний бізнесмен!

Гей козаки,
не будьте жебраки –
всю рідну Україну,
мов кохану дівчину –
збережіть!

Від зговірної неправди,
від всебічної банди –
стережіть!

Продавці курячих яєць:
Київська птахофабрика
курячі яйця людям несе,
коли ще правовладника
безкорисливого принесе?

Попередні "генерали"
вщент мене обікрали
те, що щиро обіцяли,
як один всі набрехали!

Ой, кленове листячко, –
будь мені намистечком...
Я прикрашу тобою
співучі свої груди
ти розлучиш з бідною,
нехай бачать всі люди,
що я з горем не дружу –
природі щиро служу.

НЕЛЕГАЛЬНІ ПІДПРИЄМЦІ:
/про назву фестивалю 25.09.2009 р./:

"Окрилена луганщина"
танцями й піснями,
належно не оснащена –
в горі зі сльозами.

І не тільки вона
в сучасній Україні,
а кожна обласна
має рай ось такий нині.
Кажуть, що від люду,
воно все залежить –
одному, як верблюду,
а іншому нежить...

Наш кмітливий Президент
всім розв`яже інцидент,
пролетять кризові зливи–
діти будуть всі щасливі

Італія, Італія –
свиняча сусідки талія,
як ст ати їй тендітною,
щоб не бути мов вагітною?

Ой, чарівна Лелеко,
занеси мене далеко,
щоб недругів не зустрічать –
життя нове там розпочать.
А як же Синочок мій
зостанеться тут,–
терпить всіх повій
та різних прибуд.
А може і не відлітати –
будем гуртом таких долати!

Живу на вугіллі активованому
від отруєння запропонованому.
Якби не це спасаюче вугілля,
торгаші б мали повне дозвілля
травити всіх беззахисних киян –
мов інфекційний "ядоураган".

Демократичне самоврядування,
це відкрите бандитування,

державу привело до краху...
Всі народні бажання –
Президенту для розмаху!

Станція "Вокзальна" –
цирково-театральна,
все тут є: щастя і горе,
мов бурхливе море:
тут танцюють і співають,
вільні – заробіток шукають
нарко-бомжі помирають.

Один тяжко помирає, інший пляшку допиває –
свого друга поминає, тоді весело співає,
вже про нього забуває...
Що за устрій інтересний,
що Закон такий Небесний?

ДІТИ ВІЙНИ

/ Пропозиція – сам проти себе/

Якщо діти Вітчизняної війни
морального ущербу бажають,
нехай від тих німців і вимагають,
які наших дорослих і дітей
за ради безглуздих гітлера ідей:
стріляли, вішали, газом душили –
навіки ненависть собі ж породили.

СССР властеліни, як і тепер,
всім довіряли...

Всіх друзями називали,
поки зненацька німецькі –
фашистами стали...

Необдуманно злістний закон
встановили наші депутати –
хотіли добрими себе показати:

самі діти війни, батько чи мати,—
нашій країні за тих німців
зпропонували відповідати.
А інших таких безмежнеє море,
яким завдано німцями всебічне горе!

Майте ж філософський розсуд,
— діти війни,
не здирайте з рідної країни
— останні штани!
Щоб державне врядування
реформувати,
гадаю, потрібно цей безрозсудний
закон – СКАСУВАТИ!

Опозиція і коаліція – ущерб державі?
Може потрібна поліція, бо всі стали ржаві.

* * *

Пане Валерійовичу,
ластівкою до Вас лечу
у президентську адмінприймальну –
прийміть жінку файну...

Я по нервах Вас поглажу –
фантастичне щось розкажу...
Щоб від такої панорами
не прийшлись бігти до брами...

Мій консультант Мальований
Президентом керований –
з кінця листопада у відпустці,
у своєї смі`ї на мотузці...
На моїх жартах не на приколі,—
розважається по своїй волі...

Жартівна випадкова пісня
на довічну згадку
ГОЛОВНОМУ КОНСУЛЬТАНТУ
МАЛЬОВАНОМУ О.В.
28.09.2010 року.

Закохалася я у Мальованого –
у мій талант зачарованого?
Робочий телефон Він мені дав,
ще й теплом щирим мене обійняв...

Та ще ж я покохала і Сивоборода
у нього теж така чарівная врода...
Хто в справі цій відконсультує –
всі люблять, чи кожен жартує?

До Мальованого побіжу –
все відверто йому розкажу...
Він кмітлива людина
і відрада єдина...

Він є не тільки консультант-
дипломований аспірант,
а редактор і коректор,
ніби лазерний прожектор...

Ми з Ним будем навіть друзі,
як оцінить по заслuzі?
А поки що мене вітає,
мов синов`яцьку любов має...

* * *

МАЛЬОВАНОМУ О.В.

Чому ж Ви до інших мене відшиваєте?
Мені один з наймиліших,
хіба ж Ви цього не помічаєте?
Навмисне знаходжу я різну причину,
щоб побачити Вас – щиру людину,
а може і як найкращого мужчину?..

Президент та Ви єдина людина,
яких породила наша країна –
всєбїчновирїшальнї,
чїткї строгї, пунктуальнї.

Щира вдячнїсть, пани Вам,
вїд потерпїлого народу,
вїн всїм своїм життям –
молитиметься за Вашу вроду...

МАЛЬОВАНОМУ О.В. –

Зав`язала я на Вас,
поетичний вже свїй час...
Вам мої пїснї,
сам собї спївайте,
хоч би у вї снї
мене пам`ятайте.

Вдень не буду турбувати –
пїснї жартївнї спївати.
Хай Вам щастить –
своїх дїточок ї дружину любить...

* * *

ГЕНЕРАЛЬСКИЕ ВДОХНОВЕНИЯ

Город Киев
МП "Леся"
2011

© Надежда Суховец
© Художественное оформление
Надежды Суховец

*ГЕНЕРАЛ-МАЙОРУ,
ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТЕНАНТУ
Александр Ивановичу Нездоле*

21.10.2009

Ох, я, в чем мать родила –
Генералу звонила,
чтобы встретиться с ним
распрекраснейшим таким...

Принял он меня любезно
добротою безвозмездной...
За парадное провожал –
сердечно руку мне пожал,
украдкой поцеловал...

Ох, меня Вы целовали,
за парадным у себя,
почему же не обняли
задушевно теребя?..

После того каждую ночь
Ваш поцелуй вижу во сне...
При каждой встрече я не прочь, –
чтоб взволновали кровь во мне...

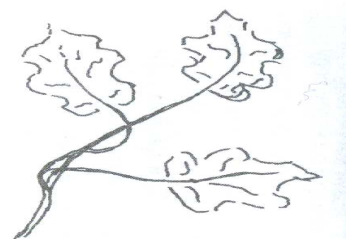

Жить без Вас я не могу –
уже согнулася в дугу...
А разогнуться я смогу –
когда на встречу прибегу...
... Поцелуйте еще раз
меня прекрасную вдову, –
это просьба, не приказ,
и не создаст это молву...

Тогда я честью Вашей
буду вечно дорожить
и поцелуем честным
бесконечно буду жить...

Того же и Вам хочу
всей поэтической душой,
когда надо прилечу –
возможно певчей ласточкой.

Я Вас мучительно ждала,
откуда-то из далека, –
как с плавания моряка.
Но в Вас уверена была,
что не напрасно все ждала...

Вы никогда не подведете
честного нелегала!
И здравомысляще поймете –
непрофессионала.

ГЕНЕРАЛУ...

Вы больше не позвоните мне?
Оставьте в неведанной тьме?
Вам отзыв писала, как в тюрьме, –
по **Вашей** просьбе, по своей вине...
Пока издать его не получается...
Коррупция и литературой наживается?..

Но все равно книгой издам
и с душой подарю Вам...
И обнимете потом наверняка –
поэта-фантаста-шутника...

* * *

Мне КГБушный Генерал
терпение тренировал –
о том, что он все обещал
прекрасным будет мой финал!

Однажды Генерал:
Я пока еще не старый,
хотя и не молодой...
Я, шутя, добавила:
В поведении – солдат бравый,
с незамужней и вдовой.

Я поцелуй тяжким трудом
заработала у Генерала,
неоткладывая на потом
"Отзыв" ему создавала.
Его полгода я писала,
полгода встречи ожидала –
"Отзыв" для чтения вручила,
ответ надежный получила.

КОГДА-ТО...
Полюбила Генерала,
думала порядочный,
в результате я узнала –
агрегат он сварочный!!!

ПАНОРАМА – 1997 г.

=====

Хоть я портретов не пишу
в майданном переходе –
мои стихи я Вас прошу
послушать при народе.
Как здесь киевские таланты
курева дымом прокоптились:

художники и музыканты
словно в наймы подрядились,

а с под седых длинных бровей
бомж любит предгробный.

Каждый рекламою своей
говорит на что способный,
Он просить уже не в силах
гривну на питание –
у панов жирных-ленивых
и без сострадания.

На ступеньках перехода
лежит с протянутой рукой,
пред лицом всего народа –
с обнаженной пухлой ногой.

Но будут все благоустроены
относительно своих заслуг!
Власти этим обеспокоены,
счастлив будет каждого досуг.

* * *

Если хотите похудеть –
впроголодь надо песни петь.
Вам не нужен экстрасенс –
только в этом будет сенс!

ВОСПОМИНАНИЕ РУССКОЯЗЫЧНОГО БЫТИЯ

Шуточный рассказ

"КТО Я?"

*/С изменением имени отца, его возраста и
необдуманной ревности, – без учета талантливых
способностей моего дедушки
Ивана – отца моей мамы/. Остальное все так и было.*

У моей молодой мамы
ох, характер был упрямый:
– пока я не была у мамы

– и до того он был упрямый!

Муж у нее был инвалид
в два раза старше – Леонид.
Детей у них как ворон стая
и появилась я седьмая.

Все потому, что моя мама
была характером упряма
и горничной была в АБРАМА.

И эй–ей– вей: –

виноватым стал еврей ...
Из-за него семейный тарарам –
меня все звали ЖИДЕНЧАМ!

Мама к груди меня прижала:
без оглядки в ПРУД бежала,
чтоб на дно в нем окунуться –
со мною вместе захлебнуться!

Но украинец ее муж,
хоть здоровьем был не дуж –
ее догнал на полпути –
велел домой со мной идти!

Я росла со всеми наравне –
взбучка припадала только мне.
От всех я отличалась умом,
за что били кулаком.
А подросла, то чем попало, –
еще кричали: "дали мало"!

Когда я пошла в четвертый класс,
помню было как сейчас –
я СТАЛИНА портрет нарисовала,
за что старшая сестра
ранехонько с утра,
меня до смерти прибивала...

На портрете СТАЛИН – как живой,
изображен был мною.
За то грозило всем бедой,
ссылкой иль тюрьмою...

Не знаю,– правду ли сестра говорила?
Но учительница – хвалила...

Потом писала я стихи
о сельской природе –
и за прекрасные штрихи
братья говорили: "дура вроде?"

Когда я взрослой стала
доклад ХРУЩЕВА превращала
в отважные были Отчизны,–
что песней звучали из жизни.

В Союз писателей меня принимали,
участок работы – Донецк предлагали и
учиться в университете.
– В меня лучшая отрада,
– тогда уже были дети.
Но счастьем случилась преграда, –
я стала всех несчастней на свете...

Живу , как в поле былина, –
в переплетах как корзина.

Люди даже не подозревают,–
счастливой меня называют.
Говорят: так и держитесь –
своими песнями гордитесь!

Вас Бог талантом наградил –
петь для народа Вам сулил.

===

Нічого, що в Спільку не попала.

Зате у нас інша ВЛАДА стала!
І пишть, малюйте все на що згодні...
Українці тепер – євромодні.
Хоч зі спонсором писати.
хоч без нього видавати, –
аби ВІТЧИЗНУ свою шанувати!

КАВАЛЕР СОСО

Фантастическая песенка

Бравый кавалер Сосо
сел на автоколесо
и помчался с ветерком
ко мне летним вечерком
На колени становился
в любви верной объяснился...
Я откладывать не стала –
с ним в тот вечер переспала!
Ему до сыта храпелось,
мне еще что-то хотелось...
Отпетый кавалер Сосо –
садись на свое колесо
и отчаливай обратно,
мне с тобою не приятно!
Ты только любишь сыто жрать.
и как свинья в соломе спать!
Мне такие не нужны –
сам стирай себе штаны!

ЕСЛИ Б Я ВОРОНОЙ СМОГЛА СТАТЬ

Если б я вороной смогла стать,
выше всех смогла бы я летать.
В вышину б я полетела –
беззаботно песни пела...
Беды и горя там не знать
и на все бы начихать!
Над другими и Европой –

потрясла бы своей ...

С высока б на всех глядела,
по-вороньи б я радела,
поднявшей падали куску
с охотой съевши на суку.

Там полная свобода –
лишь властвует погода.

ЧАСТУШКИ

=====

Хоть я не Алла Пугачева,
а ты не Киркоров Филипп.
Но для тебя на все готова,—
ведь по завязку в душу влип.

На морозе я стою—
у торговой точки
и судьбу кляню свою,
что родилась дочкой.

Зачем мама родила
и в торговлю отдала,—
я артисткой хочу быть
и артиста соблазнить!

Тренажор Фролова:
Мне бы тренажор Фролова –
молодого, холостого...

У меня сейчас пока
тренажор холостяка –
моложе на 15 лет,
это лишь пока!

А если разочаруюсь –
еще с младшим стренажуюсь!

Скажи миленький ты мне,
скажи откровенно,—
любишь меня или нет,
скажи непременно...

Без тебя жить не могу

и кушать ни грамма, –
стала схожей на семгу
меньше килограмма.

Я на катере плыву,
чтоб развеять всю молву
о том, что я счастливая
хоть не очень красивая...

Красоту души моей, –
милый ветер не развеи!..

Осенью роза, на пне, – говорит:
– Я могу еще пахнуть...
И кому-то присниться во сне:
наслаждаясь мной – сможет ахнуть...

Ох, полюбила генерала,
по его просьбе целовала.
Оказался платоником –
бесчувственным дальтоником.

Купите пирожки инфекционные –
будете евроболезнями зараженные,
неизбежно за доллары лечиться,
хозяевам пирожков – пригодится.

Купите самодельные конфетки
будут заражены ваши детки, –
не только грипом свиным,
возможно и сказом собачьим?

Разве не виден интерес, –
кто возвышает до небес?

Самодельные артисты:
Всем за каждый фестиваль
заплатит четко банк "Аваль"...
Пусть вкладчики подождут –
это им не финприют!

За гривны й доллары давали –
работы мы такой зазнали –
избежать СПИД не удастся,
дуба врезать уж придется?

У меня в квартире
муха прижилась,
уже в теплом мундире –
к зиме собралась.
А кто за квартиру
будет из нас платить.

Может идти по миру
"милостыню" просить?
Перед Родиной в долгу
я оставаться не могу!

А другая завитала –
в мою квартиру,
надоело ей скитаться
по всему миру...

Я хотела ее истребить,
а она хочет вечно жить.
И крылышком взмахнула
улыбаясь мне – чихнула!

Полюбила "генерала"
культурного организатора,
постепенно я узнала,
что организатора...

Полюбила Генерала –
думала, что честный пан.
Тоже, отзыв написала –
он оказался "увильман"?

Пока троллейбус ожидала
я частушки сочиняла
о властвующих "тузах"
со слезами на глазах.

У меня есть Генерал
КГБушной службы –
своей книгой он призвал
для авторской дружбы.

Ни в кого ж он не стрелял,
даже в Афганистане
и послушником не стал
в переворотном плане!

Генерал мне обещал
со мною почаевать –
В честь отзыва на книгу его...
А как пришлось ему узнать,
что отзыв стал критиковать, –
отказал "**самовар**" у него...

Ах ты хитрый крокодил,
ты за нос меня водил.
Я влюблена в тебя была –
зря за тобою бегала.

Ты проглотить меня хотел,
с моей смекалкой, – не успел!
Я раскусила тебя в срок,
не дипломат ты, а "делок"!

В электричке:
Возле парня бритого,
как огурчик мытого –
всю дорогу согревалась, –
с сожалением рассталась...

Я стал бизнесменом,
как жираф в пустыне –
торговым рекордсменом
с яйцами... в корзине.

Одному кандидату в Президенты:
– Лишь за тебя наш дорогой,
беднота встанет вся горой...
будем и недоедать –
твою рекламу создавать...

Продырявилась вся снасть,
на лугу лесная власть...
И в лесу и в поле
сильному раздолье.

Ох, меня горе застарело –
мои года переставило...
Я частушки сочиняю
и друзьям их напеваю, –
так молодость возвращаю!

Здравствуйте, я поетеса с **Киева**,
где только в зоопарке обезьяны...
Зато у нас в изобилии –
вольная крутизна и шарлатаны.

СНЕГОПАД – 2009
Частушечная песенка

=====

Необычный снегопад. –
завалил всю Грузию...
Никто ему не был рад –
он создал контузию...

И в Украину он свернул,
чтоб утеплить наши поля
Города кричат караул –
снег бульдозер развернул.

Хоть по снегу пошел дождь –
пшеницей мы подсеём рожь.
зато прокормит всех земля –

сказал нам пророк Илья:
нам позавидуют с Кремля!

* * *

Увлеклась литературой
да еще и КГБ...
Наверное стала дурой,
иль политической "Б"?
За то генералы уважают –
о себе позитив читают!

А я люблю Валерия Хорошковского –
Он преданный Родине и честный,
а не служебный трепач словесный.
Пусть этот человек –
счастлив будет во век!!!

Я не помру беззвучно –
поклонникам будет скучно
без моих песенок и шуток,
без любовных прибауток!
А может не помру никогда?
Поклонники – со мной будут всегда!

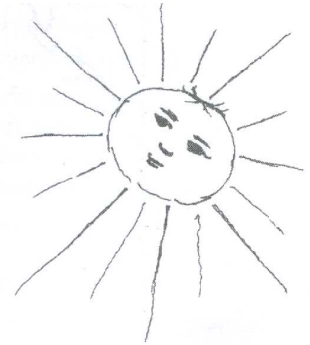
* * *

В ЧЕСТЬ 65-ЛЕТИЯ ОСВОБОЖДЕНИЯ УКРАИНЫ ОТ НЕМЕЦКИХ ОККУПАНТОВ

Погибших и умерших фронтовиков
именуются заслуги для их вдов...
их мужья погибали на фронтах,
умирая в своих жен на руках –
им защиту во всех временах
они доблестно завещали,
чтоб их вдовы не страдали...

А мы без наших защитников
их завет тяжело вспоминаем,
хотя же вроде и не страдаем,
лишь инфляции переживаем,
о сбервкладах уже забываем –
мошенством, которые обесценили
/о чести власти мы тогда верили/...

Но, еще так хочется пожить
и милых депутатов подкормить
нашими пенсионными недоплатами,
чтоб были счастливо богатыми,
хотя их так много – не сочитать,
как войска русского рать...

Хозяйничать на земле перестали –
народное добро растащили,
их в депутаты пригласили...

А кому места не хватило
тот продает помаду й мыло –
кто чем может тем торгует,
кто не может тот ворует...

А продукты питания для себя –
украинских фермеров теребят,
чтоб за безценок их кормили,
"экологічно" чистеньким поили?

Рядовым городов везут из-за "бугра",
из Чрезвычайного запаса,
чтоб жевала молча масса...

Чтоб разводились блохи, вши
на чьих головах камыши?

Но и за вдов они стоят горою,—
чтоб не стыдно было встретиться,
случайно с каждой вдовою...

Ведь на приеме у кого надо — не была,—
им же надо еще и культпросвет"дела".

Но все-таки ВДОВЦЫ и ВДОВЫ
хоть и не имеют козы или коровы,
зато есть личная или уютквартира,—
и не питаемся подаяньем мира...
А это есть их все-таки заслуга —
даже оппозиции — народного друга!

Наймiцнiша опозицiя — ПРОКУРОР, МIЛIЦIЯ!!!
Нехай нашим захисникам-володарям —
у правдивих справах щастить,
бо життя кожного — це прекрасна мить.

П Е С Н Я
НЕЗАВИСИМОЙ БЕЗРАБОТНОЙ

=====

2009 года

На развилке я стою – курю сигарету
и клянусь судьбу свою, что шляюсь по свету...
Как же мне теперь прожить
и детишек прокормить?
Гражданским браком нарожала –
крутым за доллары давала ,
так ситуация управляла...

За рождение подачки,
мы проели сразу...
Стали дети, как собачки –
доходят до "сказу"...

На работу не берут
многодетную маму...
Хоть детей сдай у приют,
хоть ложись с ними в яму...

Если кто и принимает,
то платят как ребенку...
Кто же ими управляет
и под чью гребенку?

Где Закон один – нормальный,
рабам хлебосольным?
Почему кругом формальный –
и есть бесконтрольным?

Нам же владные структуры
давали клятву на майдане...
Теперь не видят агентуры
их клятву – в кармане...

Может и они на подработках
у коррупционеров,—
в изношенных ходят шмотках,
как у пенсионеров?

Украины энтузиасты,
может оденьте крепче ласты
и поныряйте в плавани —
коррупционной гавани?

Да чтоб с ними не делились —
Конституционно обратились...

Щоб індустрія запрацювала —
місця робочі надавала!

ЦВЕТУТ ПОДСНЕЖНИКИ В ЛЕСУ

06.03.2010 – 01.06.2010

Цветут подснежники в лесу —
весна у всех уж на носу...
Хотя снежок и моросит,
но никого он не страшит.

Подснежники цветут в лесу,
весна у всех уж на носу —
придет по настоящему
и к Ежику спящему...

К нам все равно весна придет –
и все живое расцветет!..

И вот весна уже пришла –
все омыла и полила...
Не будем в холоде дрожать –
под солнцем будем загорать.

А вот и лета чудотворного
все живое дождалось –
от климата миротворного
всем страдать пришлось.

Какую ж теперь зимушку
сила небесная пошлет?
Прицел возьмет на "мушку"?
Того заслужил народ?

ПРЕКРАСНОМУ ЧЕЛОВЕКУ – .О. В.

15.10.2010 - нс

Мне хочется, чтоб **Вы** был вечным, хотя же и не беспечным...
/У всех жон размах крутой – у них всегда денежный зной/...

Но **Вы** – дорожите и собой... Чтоб **Ваша** нежная улыбка
вечно сияла и добрых людей – душой согревала...

Вам необходимо – работать сносно, –
чтоб здоровье не подкосилось злостно?

Вам желаю не стареть, никогда и не думать об этом!!!

А я буду Вам петь задушевым поэтом...

--- 0 ---

--- О ---

Если б я Королевою была,
Мальованого б я соблазнила...
Он бы передо мной не удержался
и крепко накрепко обнялся...
и даже поцеловался ...

Жаль, что я не королева –
он не Адам, а я не Ева...

А мы и сможем ими стать,
если очень пожелать, –
одно яблочко вдвоем жевать...

Там, под яблонькой, –
на двоих одна кровать...
На ней сможем мы
друг друга обнимать
и любезно займы –
усердно ласкать...

31.12.2010...

У меня болит душа
долгими ночами...
Чем я Вам не хороша,
что отвергаюсь Вами?

01.01.2011...

О П Е Р А

(Любовный дуэт О. и Н.)

Он: – Очаровательная поетеса,
по мне ты больше не грусти!
Ты волшебная принцесса,
но у нас разные пути!

Твой талант меня охмеляет,
но возраст предупреждает...
Поэтому, – боюсь рискнуть,
чтоб чар волшебных не хлебнуть...

Она: – О милый, по тебе болит моя душа...
Но разве искусно я не хороша,
чтоб быть любимой тобой?
Будь мне солнышком, а не грозой...

Он: – Пусть твоя любовь ко мне
как апрельский снег растает!
И предо мной не стой во сне,–
твой образ меня убивает!!!

Она: – Больше пред тобой не буду стоять
не на яву, ни восне ...
Все равно о тебе буду мечтать
даже там, – в могильной тьме...

Генерал меня к выходу провожал,
пальто на плечи любезно подавал,
потом хитро мне сказал:
– Я Вас поцелую...
И в правую щечку поцеловал...
Издать ему отзыв помочь обещал –
пенсионными деньгами,
сказав: если не можете сами.

Хоть я и не Варвара,
но живу как гитара...
Кто в руки меня возмет –
со мною вместе запоеет...
Запоем мы с ним вдвоем,
в очаровании моем...
До конца нашего пути –
этот стиль будем нести!!!

УЛИЧНАЯ ТОРГОВКА

Ох, одному, было дала,
что спидовец – я не знала.
Мучительно все лечилась –
зарплата вся исчерпалась.
Как жить дальше – трещит лоб,
хоть живой ложись у гроб?

БОРИС АНДРЕЕВИЧ:

08.03.2011

Муха села на мой пирог,
я сгоряча схватил сапог,
но попасть в нее не смог –
разлетелся лишь пирог!

ГИТАРИСТ В ВАГОНЕ МЕТРО:

07.03.2011

У тебя моя Родина –
я стал безработный хромой...
Бесправная свободина –
больно играется со мной...

* * *

З М І С Т

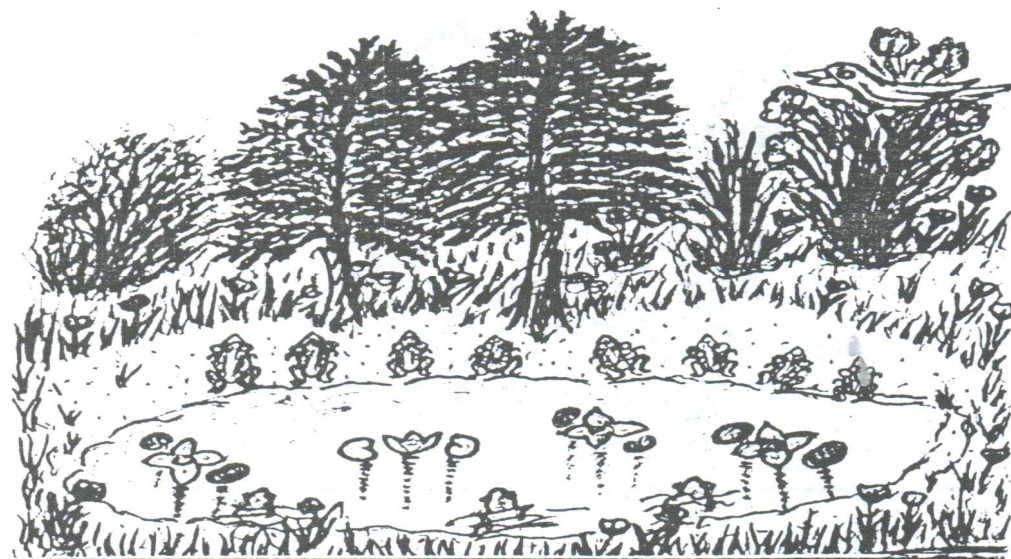
Я дитина степового села.....	1
Ой, піду я поблукаю Дід з бабою.....	2
Не ходи козаче Картина столичних вулиць.....	3
Щедрівка Фастун.....	4
Одному з Омельченків Музикант "Універсало"	5
Внучку.....	6
Співають безпритульні діти Хоч у нас не Італія.....	7
Пасеться Коник вороненький.....	8
Порив Ой, летючий Вороне Голубка.....	9
Чоловіча гумореска Іще вранці в полі Живу я	10
Відгук Г. Гайовому.....	11
Дует Цимбалюку М.М.....	12
В цій справі.....	13
Письменник-видавець.....	15
Нелегальні підприємці.....	16
Діти війни.....	18
М альованому.....	19

Жартівна випадкова пісня.....	20
Чому ж Ви.....	21

ГЕНЕРАЛЬСКИЕ ВДОХНОВЕНИЯ

Генерал-лейтенанту Александру Нездоле.....	22
Панорама, частушей.....	24
Воспоминание.....	25
Кавалер Сосо	
Если б я Вороной смогла стать.....	28
Частушки.....	29
Снегопад.....	33
Я люблю В алерия Х орошковского.....	34
В честь 65-летия освобождения Украины.....	35
Песня независимой безработной.....	37
Цветут подснежники в лесу.....	38
Прекрасному человеку О.В.....	39
Если б я королевою была и др.	
ОПЕРА.....	40
Генерал меня провожал.....	41
Хоть я не Варвара.....	41
Уличная торговка.....	41
Борис Андреевич:	42
Гитарист в вагоне метро.....	42

* * *

Надія Суховець
Збірка віршів для дорослих
Фантастичний гумор
(Українською та російською мовами).

Художнє оформлення Надії Суховець
Комп'ютерна верстка Надії Суховець

Формат 84x108 1/32. Папір офсетний. Гарнітура "MAESTRO".
Обл.-вид.аркушів 42. Наклад 20. Видавництво "МП Леся"

До друку підписано 10.03.2011.

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів
видавничої справи серія ДК № 892 від 08.04.2002.

Надруковано в МП "Леся"

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, назв –
на авторі.

* * *

Девочка спит...
В подземном переходе Метро "Дарница" – июль 2008 г.